

Jeg har elsket dig, så længe jeg kan mindes

Vers 1

Ofte er det kun
En ganske lille ting,
Ingen lægger mærke til,
Der sætter det i sving,
Et tilfældigt strejf af en hånd
Knytter hjerternes bånd.
Spør jeg nu mig selv,
Hvorfor det just blev dig,
Aner jeg det ikke,
Og jeg husker heller ej,
Hvad mit liv var værd,
Før du om, nu, nu er det kun som om

Omkvæd

*Jeg har elsket dig så længe jeg kan mindes,
Og sværmet for din stemmes dybe klang.
Hvor findes en beundring som en kvindes,
Der elsker en for allerførste gang?
Mit hjerte danser, så det burde bindes,
Det flyver ud mod verden i en sang,
Og ingen sang kan juble som en kvindes,
Der elsker en for allerførste gang.*

C-stk

Har verden overho'det set din lige?
Det går i alt fald over min forstand,
Jeg er jo kun en lille hverdagspige,
Og du er jordens drabeligste mand!

Omkvæd 2

*Jeg vil gi' dig alt det dejligste, der findes
Og gætte dine ønsker dagen lang,
Ingen hænder er så ødsle som en kvindes,
Der elsker en for allerførste gang.*

Omkvæd 3

*Jeg har elsket dig så længe jeg kan mindes,
Og sværmet for din stemmes dybe klang.
Hvor findes en beundring som en kvindes,
Der elsker en for allerførste gang?
Jeg vil gi' dig alt det dejligste, der findes
Og gætte dine ønsker dagen lang,
||:Ingen hænder er så ødsle som en kvindes,
Der elsker en for allerførste gang :||*

Du gamle måne

Vers 1

Sig mig, du måne hist om du kan huske sidst
Vi to fik en passiar, husker du, hvor det var?
Jeg stod ved lygten der,
Fuld som du ser mig her
Fuld, fortvivlet og gal, pint af sorg og af kval.

Omkvæd

*Du gamle måne, der var ingen, der så det
Du gamle måne
Så kun du kan forstå det
Du så mig hulke som et barn, samme nat
Hun mig havde forladt
Måne er du virk'lig min ven?
Måne, så glem det igen.*

Vers 2

Sig mig, du måne klar,
Ved du, hvorfor det var?
Han, som hun nu har kær,
Er han det også værd?
Ler hun til dig endnu?
Mindes hun mig endnu?
Måne, aner hun, at djævlen tog mig den nat?

Omkvæd

*Du gamle måne, der var ingen, der så det
Du gamle måne
Så kun du kan forstå det
Når jeg kom fuld hjem. Nat på nat har du let
Alting, alt har du set.
||: Måne, er du virk'lig min ven?
Måne, så glem det igen :||*

Glemmer du

Omkvæd

*Glemmer du, så husker jeg det ord for ord
Alting brast, men det gør heller ikke spor
Minderne har jeg da lov at ha'
Dem kan du aldrig, nej aldrig ta'
Husker du - de tanker som os sammen
bandt?
Husker du - de glæder, som vi sammen
fandt?
Hver en dag, og hver en time har jeg talt
Glemmer du, så husker jeg – alt*

Vers

Livet er et kort sekund
Et med både godt og ondt
Tror man, eller håber man, så skuffes man
Livets viser drejer sig, man mødes, og skilles
Først en lys og dejlig leg
Ak, så går man hver sin vej
Jeg er gået fra dig du, skønt jeg holder af
dig, du
Derfor siger jeg til dig:

Omkvæd

*Glemmer du, så husker jeg det ord for ord
Alting brast, men det gør heller ikke spor
Minderne har jeg da lov at ha'
Dem kan du aldrig, nej aldrig ta'
Husker du - de glæder, som vi sammen
fandt?
Husker du - de tanker som os sammen
bandt?
Hver en dag, og hver en time har jeg talt
Glemmer du, så husker jeg - alt*

En er for lille

Vers 1

Et moderne pigebarn vist ikke nægte kan
Det er svært at vælge sig den rette
ægte mand.

Når det ikke er en Milton Sills,
Gi'r hun fyren løbepas, værsgo', farvel og
hils!

*Een er for lille og een er for stor,
Een spiller kort, og een går på kro'r,
Een er for splejset, og en er for svær,
Og sådan er der noget ved en hver.*

Vers 2

Man i folkekøkkenet ikke må ha' medbragt
mad

Møde uden flip værsgo herut med dig din
rad

Men for fin man ikke være må
Hva slags folk, der komme må, er ikke til at
forstå

*Een er for lille og een er for stor
Værten går rundt og glør ved hvert bord
Een er for pyntet og een proletar
Og sådan er der noget ved en hver.*

Vers 3

Hvorfor skal dog fødslerne begrænses
nutilda's

Kvinden skal da virke'lig ha' de børn,
Som der skal ha's

Nej i gammel tid, trods regn og frost,
Det hed, at ungerne blev pumpet ud af
Nytorvs post.

*Een fik en lille, og een fik en stor,
Fjortenpunds dreng bragt pr jordemor.
Een kom med storken, jeg kom med en stær,
Og sådan blev vi født een og hver.*

Vers 4

Jeg har været ansat på en vældig sjov klinik
Hvor vi retted' næser, de sku' blot se dem vi
fik.

Navnlig damer kom der stejlede.
Tænk, at se på næser og så rette fejlene.

*Een er for lille, og een er for stor.
Een skal ha' knæk, og en rettet bor,
Een er for åben, og een ordinær,
Og sådan er der noget ved enhver.*

Månestrålen

Vers

Jeg var bare atten år, og du kom mig imøde,
Månen lo - vi dansed' til den yndigste musik,
Og dine løfter var så mange og så søde,
Og jeg tro'de på dem - til du gik.

Omkvæd 1

Alt var kun en drøm, en flygtig illusion,
Der bare kom og svandt,
Der stod jeg tilbage, hjælpeløs forladt,
I lyset af en månestråle.
Hjertet slog lidt tungt, jeg græd vist osse lidt,
Jeg var kun atten år
Og så lillebitte i den store nat,
Jeg havde kun min månestråle.

C-stk

Alle dine kys og alle dine ord,
Alle de løfter jeg fik -
Hvad var de værd - betød de ikke spor?
- Nej, det var bare lidt stemningsmusik.

Omkvæd 2

Alt var kun en drøm, en flygtig illusion,
Der bare kom og svandt.
Der stod jeg tilbage, hjælpeløs forladt,
I lyset af en månestråle.

C-stk

Alle dine kys og alle dine ord,
Alle de løfter jeg fik -
Hvad var de værd - betød de ikke spor?
- Nej, det var bare lidt stemningsmusik.

Omkvæd

Alt var kun en drøm, en flygtig illusion,
Der bare kom og svandt.
Der stod jeg tilbage, hjælpeløs forladt,
I lyset af en månestråle.

Alle går rundt og forelsker sig

Vers 1

Våren har det let, hver gang den indta'r vores lille runde klode.
Den møder bare op med en blå viol og en kasse sol.
Skoven skifter tøj, og månen ryster på sit gammelkloge ho'de.
Den ved nøjagtig, hvad den vil få at se, og hvad der vil ske!

Omkvæd

*Alle går rundt og forelsker sig, hjerterne banker på alfarvej.
Hele verden bli'r ung endnu en gang og synger vårens sang,
som den har gjort det li' fra Arilds dage.
Hvad der end sker på Guds grønne jord, hjertet har altid det sidste ord.
Og når våren er inde, vandrer han hen til hende og forelsker sig.*

Vers 2

Mange folk besvimer ved det allerførste hornsignal fra våren.
No' en andre skriver straks digte med talent, no' en får frakken vendt.
Lirekassemanden får violer, blot han viser sig i gården,
Og ingen er i tvivl om, at det er et plus, hvis man nu blev dus.

Omkvæd

*Alle går rundt og forelsker sig, hjerterne banker på alfarvej.
Der bli' r hvasket og drømt bag hegn og krat i vårens lyse nat,
Når hele verden holder stævnemøde.
En gang om året på samme tid, glemmer man hverdagens vrøvl og strid.
Hvert et levende væsen slår en krølle på næsen og forelsker sig.*